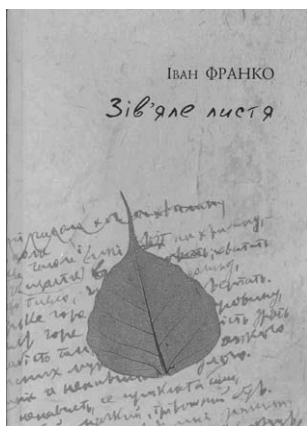

Помітно поступовий рух ПК від абсолютної силабіки (народнопісенна творчість – книжна поезія XVII-XVIII ст.) крізь часткову силабо-тонізацію поліметричних конструкцій (Шевченко) та часткову тонізацію поліметричного вірша (Малишко, Драч, Бажан) до майже повного витіснення силабо-тоніки зі складу поліметричних конструкцій (Жадан). Кожен автор, у творчості якого зустрічаються ПК, безперечно, видозмінює їх відповідно до своїх завдань і уподобань. Вивчення поліметричного вірша – гнучкої структури, яка й сьогодні активно використовується в українській поезії, без сумніву, й надалі актуальне.

Наші презентації

Іван Франко. Зів'яле листя / Упоряд. Б.Тихолоз. Авт. післямови М.Зубрицька. Худ. оформлення, макет Р.Романишин, А.Лесів. – Львів: Літопис, 2006. – 160 с.

Оригінальне видання знаменитої ліричної драми І.Франка з першого погляду вражає витонченим художнім оформленням і макетуванням, якісним поліграфічним виконанням. При ближчому ознайомленні естетичні емоції помножуються філологічними: упорядник виконав велику й копітку роботу, розшукавши автографи текстів “Зів'ялого листя” (не всі з них збереглися, а ті, що є в архіві, подано паралельно з друкованим текстом, у післямові точно зазначено джерело публікації). Також до художнього оформлення залучено архівні світлини українських жінок Франкової доби з точними анотаціями.

Високий науковий рівень видання довершує цікава стаття Марії Зубрицької “Візуалізація почуттів у “Зів'ялому листі” Івана Франка”.

Довелося, однак, чути і стриманіші відгуки, насаперед з приводу того ж дизайнерського вирішення. Оформлення у вигляді дівочого альбому, де обабіч текстів — репродукції засушених листочків та квітів, покликане виразніше промовити до читацьких почуттів, можливо, більше враження справлять на неофітів. Вдумливіші реципієнти Франкової лірики “зі стажем” вважають, що такий дизайн дещо спрощує глибинну суть “Зів'ялого листя”. Хочеться сподіватися, що філософські глибини невмирущої поезії буде до снаги досягнути всім її читачам.

Г.Б.